

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 10. aprila. [Izv. dop.]

—j—. Zvunaj, v prosti božji naravi sinje nebo in oživljajoče pomladansko solnce, katero s svojimi žarki obseva pomladno črnožolte zastave, zibajoče se v mehki pomladanski sapici pred monumentalno stavbo našega parlamenta, notri pa v državnozbornih prostorih mej državnozbornsko večino tužno jesensko obnebe in zimska odrevenelost! Vsaj vladi nasproti, kateri se je izvršno posrečilo, z nezadovoljnostjo napolniti vse frakcije toliko potrpežljive desnice! Jasno se je to razvidelo pri današnjem upisovanju za generalno razpravo o državnem proračunu. Levičarski govorniki so se seveda kar trli v predsedniški pisarni, njim so se pridružili mladočeški poslanci, kateri so letos v prvič dali upisati se kot contragovorniki. Nič manj nego 52 govornikov upisanih je proti državnemu proračunu le v generalni razpravi; pri specialni debati narastla bode ta številka gotovo na stotine. Mej desničarji pa letos ni videti nobenega zanimanja; neka čisto naravna apatija polastila se je vsled vladnega postopanja cele desnice. Dolgo je trajalo, da se je prijavila šestnajstnica govornikov, kateri hočejo braniti državni proračun, in še mej temi „pravičničniki“, ki so upisani „pro“, utegne večina grajati vladno politiko mnogo bolj odločno nego zagovarjati državni budget, kateri — mimogrede bodi to rečeno, — v svojih nastavkih sicer ni tako neugoden sam po sebi. Do besede pridejo baje sledeči govorniki v generalni debati, za katero se je odmenil tridnevni obrok: contra poslanci Carneri, Steinwender, Gregr, Menger, Plener in Pichler, pro Zucker, Lupul, Šuklje, Fišera in Weber. Če se sedanje dispozicije ne spremené, bodeta Herbst z jedne, knez Czartoryski z druge strani izbrana kot generalna govornika.

O današnji seji mi ni poročati nobenih posebnih zanimivosti. Že dnevni red je jako suhoparen, kakor običajno pri otvorilnih sejah po kakem daljšem presledku, ker mnogo poslancev še ni slovo dalo domačemu krogu in sladkim počitnicam. Debate vršé se pred na pol izpraznenimi sedeži. Na dnevnem

redu je kot prvi predmet utemeljevanje samostojnega predloga poslanca Wrabca o prenebanju konkurznega reda. Predlagatelj, Dunajski fotograf Wrabetz, iznebil se je svoje naloge v neskončnem, po svoji vsebini jako plitvem govoru. Res je, da sedanja razvada, po kateri se upniki oškodujejo s sleparskimi „pobotanji“, dočim se nepošten trgovec — dolжник okoristi s priglufanim dobičkom, da ta razvada spodkopava trgovski kredit ter je na kvar častnemu trgovskemu stanu. Toda veliki juridični reformator Wrabetz s svojim predlogom, merečim na razne diletantične premembe kazenskega reda in kazenskega postopanja proti kreditorjem, baje ni poklican, odstraniti jednake nedostatkosti. Stvarnega uspeha njegov današnji govor ne bode imel niti najmanjšega ne; pač pa so mu je posrečilo, v svoji polemiki proti neizogibnemu Türku priboriti si brezmejno hvaležnost vseh Arahamovih potomcev, kateri so o svojem času toliko bili pripomogli k njegovi izvolitvi. Trdil je namreč, da po njegovih skušnjah dolжник — žid mnogo manj slepari ter rajše plača, nego dolжник — kristijan. „Welch' ge-rechter Richter!“ bode radostno s Shylockom vred vskliknil ves izraelski zarod v očigled takemu sodniku!

Druga točka dnevnega reda je poročilo šolskega odseka o Roserjevem predlogu, zadeva-jočem reorganizacijo šolskega pouka za gluhoneme otroke. Odsek je rešil to vprašanje s tem, da navetuje resolucijo, s kojo se vlada pozivlja, podpisati deželne zavode, ustanovljene v ta človekoljubni namen. Dalje segati mu ni bilo mogoče, ker postavodavstvo o tej zadevi pripada področju deželnih zborov. Poslanec Roser je s svoje strani podpiral resolucijo z mnogimi statističnimi podatki ter stekel si s svojim trudom dokaj pohvale. Komična epizoda se je bila pripetila mej njegovim govorom. Sedež njegov je visoko gori na skrajni levici, in ker je organ njegov skromen in pritlikav kakor vsa osoba njegova, razume se ga težko po zbornici, zlasti če je toliko šundra in tako malo pazljivosti kakor danes. Naučni minister usedel se je torej prav v bližino njegovo, da bi zamogel slediti njegovim razpravam. A kratkovidni Roser tega ne zapazi, in

ves žaljen po dozdevni ministrovu nebrižnosti patetično izjavi svoje obžalovanje, da „ministra niti v zbornici ni pri tako odvažni obravnavi.“ Veselost mej poslanci, od vseh strani čujejo se klici: „Da sitzt er ja vor Ihnen!“ Drugač si Roser ni mogel pomagati, nego z odgovorom: „Der Minister gehört auf die Ministerbank!“ Opetovana veselost, — kar si je bil mislil marsikateri izmej obradostenih poslancev, tega seveda se niti pritakniti ni upamo!

Sledé potem poročila o raznih peticijah, — zbornica postane čedalje bolj nemirna. Le takrat, ko je povodom neke peticije prebivalcev Praškega „Jožefovega“ mesta poslanec Kronawetter razodeval svoje mnenje o tistem delikatnem vprašanju, čegar „ureditev“ je pred letom tako silno bila razburila pobožne duhove Ljubljanske, le takrat vzplamtelo je za trenotek zanimanje državnih očetov in obsuli so govornika, kateri jim je slikal razmere dotičnih „gospodičin“. Redko priliko smo potem še imeli, občudovati koroškega poslanca Nischel-witzerja v hvaležni poročevalčevi ulogi. Kaj pa je mož bil povedal v svojem monologu gori na poročevalčevem odru, tega mi nismo razumeli, in razumeli ga gotovo tudi neso oni poslanci, kateri so se na ves glas smejali izredno komičnemu nastopu njegovemu. Škoda baje ne bode prevelika!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. aprila.

Budgetna debata začne se v državnem zboru jutri. Kot generalni govornik leve v generalni budgetni debati govoril bode dr. Herbst. Pri prvem branji Liechtensteinovega predloga bodo iz avstrijsko-nemškega kluba govorili Suess, Plener in Beer. Vse kaže, da bode že pri prvem branji tega predloga huda govorniška borba, kajti levica bode svoje najboljše govornike poslala v boj proti predlogu. Pa tudi Mladočehi bodo gotovo se že pri tej priliki oglasili proti konfesionalni šoli. Nemški konservativci bodo pa tudi svoj predlog na vso moč branili.

Delegaciji se baje snideta še le dne 30. maja v Budimpešti. Sprva se je mislilo delegaciji sklicati okoli 20. maja. Zaradi premembe vojnega ministra, so se pa razna pripravljala dela neko-

LISTEK.

Glasbeno poročilo.

„Slovenske pesmi“

za sopran, alt, tenor in bas, uglasbil dr. Benjamin Ipavec. III. zvezek. Tiskala Engelmann in Mühlberg v Lipsiji. Lastnina izdajatelja. — Vsebina: 1. „Vstala je narava“; besede S. Jenkove; 2. „Slovenka“, besede M. Vilharjeve; 3. „Potoku“, besede J. Stritarjeve; 4. „Nazaj v planinski raj!“, besede S. Gregorčičeve; 5. „Hrepenenje po pomladi“, besede J. Stritarjeve.

Za slovensko glasbeno literaturo neumorno delujoči in povsodi v naših muzikalnih krogih najbolj priljubljeni in udomačeni skladatelj podaril je svojim rojakom tretji šopek svojih napevov, kateri so zbrani v zbirki pod zgoraj navedenim naslovom.

Vsi oni, ki poznajo lepo vsebino prvih dveh zvezkov, ne bodo zamudili takoj seči po najnovejšem tretjem in kaj bi ne, saj najdejo tudi v njem jako mične, rekel bi elegantno sestavljene kompozicije.

Pri vsem tem pa, da so skladbe v tej zbirki

namenjene bolj salonu, nego prostemu narodu, veje vender iz njih oni, dr. B. Ipavcu vedno lastni „ljudski ton“, katerega upleta s fino spretnostjo v svoje kompozicije.

Ni treba, da tukaj ocenimo vsako posamično točko, dovolj, če občinstvu javljamo, da je naš ljubljenec dr. Benj. Ipavec zopet kaj novega poslal iz nemškega Gradeca ter nam v novo podal dokaz, da je neusahljiv v svojih muzikalnih mislih, da ima vedno ono gibčnost in pravi čut za skladanje, kakor nekaj, samo da je vedno bolj natančen in da je „salonfähig“. —

Naj še omenim, da hoče gospod dr. Benj. Ipavec zložiti glasbo k večji opereti, kakor hitro se mu posreči dobiti primeren libretto za to. Upajmo, da se mu to prav kmalu ponudi, kajti preverjeni smo, da nam dojde od slavnega skladatelja izvršno dramatično delo. —

„Gorski odmevi“.

Čveteroglasne pesmi složil Hrabroslav Volarič. Op. 6. Založil skladatelj. Tiskali J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani. Cena 75 kr.

V tej zbirki so: I. moški zbori: 1. „Trobojnice“; 2. „Kukavica“; 3. „Za dom“; 4. „Njen venček“ (čveterospev); 5. „Izgubljeni

cvet“; 6. „Briska budnica“. II. mešani zbori: 7. „Le pevaj ptičica“; 8. „Rožici“; 9. „Slovan na dan!“, 10. „Pri zibeli“; 11. „Lahko noč!“.

Vse drugače lice nam kažejo Volaričeve skladbe nego zgoraj omenjene Ipavčeve; on živi na kmetih, mej prostim narodom, on nema prilike slišati izvrstne, klasične muzike, v njem je torej vse še bolj v priprosti, deloma premalo dovršeni fakturi (obliki). Toda vidi se v njegovih skladbah nadarjenost in da lepo napreduje, toda z ojim merilom ne smemo kritikovati njegovih napevov.

Če primerjamo dr. B. Ipavčeve in Volaričeve skladbe, opazimo takoj, da nam prvi ubira glasove v salonski opravi, drugi v obliki, kateri se pozna, da ji ne ugaja umetno kretanje. Pri Volaričevih skladbah nahajamo tu in tam čudne skoke, okorno modulacijo. Kakor je melodija pravomerna in lepo urejena razvrstitev glasov, isto tako mora biti modulacija redna in pravilno sestavljena zaporednost raznih harmonij, na to naj bi gospod skladatelj posebno dobro pazil. Svetovali bi mu, da bi bolj počasi in premišljeno izdeloval svoje kompozicije, kajti bolje je manj proizvajati, pa tisto izvrstno. V prvi vrsti mu je treba še študirati skladbe izbornih mojstrov, katere naj mu služijo za izgled

liko zakasnila. Nov vojni minister mora se o vsem poprej dobro poučiti.

Splošno se misli, da zaradi obdačenja žganja ne bode prišlo do ministerske krize. Poljaki se bodo udali, da le ne vržejo sedanje vlade, ker vedo, da bi nova liberalna vlada se niti toliko ne ozirala na njihove želje. Več poljskih poslancev, mej njimi Hausner, ki ni baš prijazen Dunajskemu, se je izjavilo proti svojim volilcem, da bode poljski klub iz višjih političnih ozirov moral prijenjati v tej zadevi vladi, če bode le dovolila Galiciji kake koncesije.

Razmere mej Hrvat in Srbi v Dalmaciji se boljajo. Dosedaj so pri vsakih volitvah Srbi podpirali Italijane. Sedaj je izprazen eden mandat v dalmatinskem veleposestvu in srbski klub se je že izjavil, da se Srbi ne bodo udeležili volitve. Srbi in Hrvati se sicer neso še popolnem sporazumeli, a upati smemo, da se doseže s časom popolno sporazumljenje. Italijani zgubivši podporo srbskega prebivalstva, ne bodo imeli nobenega upliva več in zginili bodo iz vseh državnih zastopov, ter pokazal se bode čisto slovanski značaj Dalmacije.

Vnanje države.

Zakonodavni odsek **srbske** skupščine je pretresaval zakon o občinski avtonomiji, finančni odsek pa davčno reformo. V obeh odsekih bilo je razpravljano jako živahno. Mnogim odličnim članom radikalne stranke ne ugajajo vladne predloge, ker neso dovolj liberalne. Razpor mej radikalno stranko je jako resen, če tudi se še taji. V kratkem je mogoča ministerska kriza.

Nedavno bili smo omenili, da v Rusiji želé, da bi se glavni vodji **bolgarske** opozicije Cankov in Karavelov spravila, ker bi potem ložje Bolgari pregnali Koburžana. Iz Sofije je bil šel v Carigrad Balabanov, da se je o tej stvari pogajal s Cankovom, a baje brez uspeha. Cankov Karavelovu ne zaupa in neče z njim nobene sprave. Boji se, da ne bi odhodu Koburžanovem se polastil vlade in zopet njega odrinil. Bolgarski opozicijski vodje namreč tudi neso odkritosrčni prijatelji Rusije, ampak je vodi večkrat dobičkarija, zategadel se pa mejsabo sporazumeti ne morejo. Vsa bolgarska inteligenca, vladna in opozicijska je jako spridena in zategadel se more vzdržati nemški usiljenec na bolgarskem prestolu. Vedeti moramo, da je Cankov se prvi sprl z ruskima generaloma, ki sta bila v bolgarskem ministerstvu in tako prouzročil spor mej Rusijo in Bolgarijo. Ko so pa prišli drugi elementi na krmilo, se je jel pa prilizovati Rusiji. Karavelov bil je dolgo časa sovražnik Rusije in je še le tedaj se jel jej približavati, ko je videl, da ga spodriva Radoslavov. Sledaji pa tudi ni nič boljši. Ko je vladal je bil nasprotnik Rusije, v opoziciji se je pa že tudi prilizoval. — „N. Fr. Pr.“ poroča se iz Sofije da sta zaradi Popova res knez in Stambulov bila prišla navskriž. Ko je pa ministerski predsednik dokazal knezu, da je Popov res kriv, se je knez udal in podpisal ukaz, da se Popov odpusti iz službe. Knez baje nikakor ne misli ostaviti Bolgarske, naj še tako pritiskajo velevlasti. Udali se bode samo sili. S sedanjim ministerstvom je jako zadovoljen in le od sebranja je zavisno, kako dolgo ostane sedanja vlada.

Iz Carigrada prihaja vest, da bode **ruski** veleposlanik v Carigradu prišel za veleposlanika na Dunaj, za kar je sam prosil, ker mu Carigrajsko podnebje ne ugaja. Na njegovo mesto pa pride ruski poslanik v Atenah. S sedanjim ruskim veleposlanikom na Dunaji neso v Rusiji nič kaj zadovoljni. Zlasti se je zameril vladi zaradi pogovora z nekim francoskim žurnalistom. Morda je Nelidovo potovanje v Atene s temi nameravanimi premembami v kaki zvezi. Za zastopnika v Belgrad pride pa baje general Kaulbars.

Te opazke nikakor neso namenjene, gospoda Volariča skladbe označiti za ničevno delo, narobe, priznati moramo, da je marsikaj že dosti bolje izdelanega nego v prejšnjih njegovih izdajah, Volarič ni lehkomišljen muzikus, on se postrtovalno trudi in da se mu je že marsikaj dobrega posrečilo v kompoziciji, priča že to, da je celo „Glasbena Matica“ izdala nekaj njegovih proizvodov. To pa smemo zagotoviti gosp. Volariču, da bodo njegove pesmi: „Kukavica“, „Njen venček“ in „Pri zibelci“ prav kmalu udomačene pri slovenskih pevskih družbah zlasti po deželi, ker ugajajo duhu in so prav v domačem duhu uglasbene.

Omenjene tri skladbe so torej že vredne, da kupujejo naši prijatelji domače glasbe prav pridno „Gorske odmeve“ ter s tem podpirajo delavnega moža, kateri bo s časom Slovincem še krasne napeve zlagal, ako se še nadalje trudi z muzikalnimi študijami.

Glasbena razstava.

28. februvarja t. l. otvorila se je v Varšavi pod pokroviteljstvom grofa Platerja in grofa Krasinskega glasbena razstava, katera vzbuja največjo pozornost. Nabranega je toliko jako zanimivega materijala o vsem, kar se tiče muzike — od

V **Rumuniji** so se začeli nemiri mej kmeti. V selih Urziceni, Barkanešt, Košari, Garbov, Barbulešt in Kotarka se puntajo kmetje. Davkov nečejo plačevati. Napali so že več veleposestnikov in je hudo pobili. Kmetje zahtevajo, da jim veleposestniki odstopijo kaj zemlje. Vlada je poslala vojakov, da napravijo red, pa neso nič opravili, ker jih je bilo premalo. Poslati se bode moralo podkrepitje. Ti nemiri napravljajo vladi velike skrbi. Boji se, da se ne bi razširili po vsej Rumuniji. — Preiskava proti prouzročiteljem pouličnih izgrediv v Bukureštu se nadaljuje, kar seveda mnogim ne ugaja. — Zbornica je dovolila vladi budget. S tem je omogočila njen obstanek za nekaj mesecev. Koncem tega meseca bode zbornica končala svoje zborovanje, potem se bode razpustila. Z volitvami bode pa vlada čakala, da se prebivalstvo malo pomiri.

S **Krete** pride v Carigrad deputacija mohamedancev, ki se bode pritoževala proti kristjanom in provincijalni vladi. Zahtevala bode morda vojakov, ker neso mohamedanski prebivalci več varni pred kristijani. Grške agitacije so nekda silno razburile prebivalstvo.

„Journal des Débats“ je objavil pogovor **italijanskega** ministerskega predsednika z Eugenom Rendu-om. Crispi je tajil vsako agresivno namero Italije proti Franciji. Trdil je, da ni več Rimskega vprašanja. Rendu mu je odgovoril, da zanj morda res ni tega vprašanja, pač pa za drugi svet. Tu ne gre za obnovenje svetne oblasti papežev, temveč za pogoje v okviru jedinstva Italije, kateri bi ugajali diplomatskemu svetu in papeštvu ter bi se z njimi zagotovila zunanja teritorialna nezavisnost papeštva. Že Viktor Emanuel je spoznal, da ni bilo modro, da so Italijani si prisvojili Rim. Crispi je temu ugovarjal a Rendu mu je pokazal pismo francoskega veleposlanika Fournier-a, v katerem se ta vest potrjuje. — Proti dopisniku „Liberté“ se je pa izjavil Crispi, da Italija nikakor ne želi Franciji škodovati ob Sredozemskem morju, ampak želi, da vse pri starem ostane. Bismarcku se tudi Italijani ne bodo udali, ko bi iskal kak povod, da začne vojno s Francijo. Italija želi miru, on je pa preverjen, da tudi Bismarck ne misli Italije rabiti kot ariergarde proti Franciji. Kar se pa tiče Rimskega vprašanja jo stvar odločena. Papež ima dovolj svobode, Italija mu pa niti pedi zemlje odstopila ne bode. Prebivalstvo Rimskega mesta ne želi zopet priti pod papežovo vladu. Zgodbo, katero je veleposlanik Fournier zvedel o nazorih kralja Viktorja Emanuela o prisvojenji Rima, je pa izmišljena.

V Parizu so bili nabiti plakati s ponarejenimi podpisi **francoskega** ministra javnih del, oziroma pomorstva. Na plakatih s podpisom ministra javnih del se je naznanjalo, da je vlada sklenila osnovati narodne delavnice, na drugih plakatih pa, da naj bivši pomorščaki pridejo po podpore v pomorsko ministerstvo. Več anarhistov so zaprli, katere dolže, da so nabili te plakate z namenom, da bi napravili kake nered.

Dopisi.

Z Dunaja 11. aprila. [Izv. dop.] Jako prijazen in prezanimiv bil je zadnji večer slovenskega kluba. Dokaj došlo je Slovencev; obiskala sta tudi klub dva Ljubljancina in sicer G. Noll in g. prof. Šubic. Predsednik g. Navratil spominjal se je precej v začetku umrlega rodoljuba slovenskega dr. V. Zarnika. Ko je končal, ustali so navzočni v znak svojega spoštovanja do rancega. Potem bral je g. R. Poznik svoj jako zanimiv spis: „O vodovji kamenitastega polja okolu Dunajskega Novega Mesta“. G. Poznik službuje že mnogo let v omenjenem mestu imel je sam priliko preiskovati

to, o čemur je govoril, in na razpolago so mu tudi vse date o tem. Zato mi ni treba poudarjati, kako pazljivo poslušali so ga navzočni in zasluženilo bilo je priznanje vseh konec njegovega berila. „Vodovje omenjenega kraja je nadtalno in podtalno. Prvo so reke Švarca, Fiša itd.; drugo je pa nabrano pod tlami kamenitastega polja. Švarca družijo se s Pitno in združeni imata potem ime Litava. V začetku imenuje se Švarca Zellenbach. Obširno govori potem g. Poznik o kakovosti vode v Švarci, o nje strmci, o nje množini o nje toku in o pritokih. Takrat, ko je tekla še ta reka neodtočena, neodpeljana in še neprodana, ni imela svoje določene struge, o povodnih poplavlila je vso okolico. Takrat bila je nje struga tudi višja. Zdaj je nje struga 25 m široka. Po nje vodi plave se drva; a zdaj je le še malo širokih gozdov ob nji. Mlinarji in fužinarji bili so prvi, ki so si prisvojili vodo. V zgornjem delu Švarce so le majhni mlini in fužine, dalje spopaj je mnogo brusnic, v kojih brusijo les za papirnice, kajti skoro ves današnji papir je od lesa. — Potem primerja g. govornik vodno moč s konjsko, izračunil je, koliko konj bilo bi treba, da bi gonili vse te brusnice, kar dela zdaj seveda voda sama. — Za tem opisuje dve zgradbi, in sicer izkopanje „Kehrbacha“ (slovenski: odvodnega potoka) in Dunajsko-Nomeškega vodotoka. Prvi zgradil se je v ta namen, da se odtekajo travniki, drugi pa v to, da se vozi les na Dunaj. Sedaj sta se seveda preživela oba. Pritoki Švarce imajo vsi čisto vodo, ki ima 5° R. pri izvirkih. 24. oktobra 1873. pritekla je voda iz tako imenovanega cesarskega vira na Dunaj. Izračunjeno je bilo, da bode prihajalo 1000 litrov v sekundi na Dunaj, vsak Dunajčan imel bi je na razpolaganje 90 litrov na dan, Ali prišli so slabi časi, prišlo je v časih tudi komaj 22% izračunjene vode na Dunaj. Občina Dunaj kupila je potem drugi vir: „Stixensteinquelle“. Tudi ta ni bil zadosti. Zato vzeli so v poštev še tretji vir: „Fuchspassquelle“ (slov: studenec Lisičjega prehoda). Za ta vir imel bode Dunaj stroškov 2½ milijona. Škoda le, da se po naši slovenski domovini odteka toliko neporabljenega vode.

Na to prehajal je g. govornik k podtalni vodi. Kakor znano, posrkajo tla 1/3 vseh padavin, druga tretjina odtaka v reke in tretja izhlapi v zrak. Podtalna voda je tedaj tudi iz padavin. Gotovo so bile goré nekda višje, voda valila se je z večjo silo z gorovja in nanesla je v doline mnogo takozvanega diluvijalnega prodovja, koje je okolu Dunajskega Novega Mesta. Tam bilo je nekoč tudi jezero, ker se voda ni mogla odtakati dovolj naglo. Iz jezera navstalo je močvirje, iz tega po ljudeh suha zemlja. Nekaj te vode šlo je pod zemljo, in tudi ta voda ima svoj podzemeljski odtok. Ona napaja izvir reke Fiše, ki izvira pri Fišavi, itd. Ker Dunaj še nema dosti vode, napravil se je tudi projekt za vodovod iz podtalnih voda (Wiener-Neustädter-Tiefquellenleitung). H koncu naslikal nam je še gosp. govornik uredbo tega vodovoda, njega zgojovino, ter omenil, da je ta stvar sedaj v rokah poljedelskega ministerstva. — Kakor že omenjeno izrazila se je gosp. Pozniku za to prezanimivo predavanje občna pohvala.

14. do 19. stoletja, da je za vsacega glasbenika osobito pa za one kateri se pečajo za zgodovino glasbe, pravi zaklad. — Razstava je izključljivo narodna poljska in razpostavili so v njej dragocene stvari poljski plemenitaši in poljska duhovščina.

Peter Ilič Čajkovski,

najodličnejši ruski simfonist koncertoval je meseca svečana t. l. v Berolinu z velikanskim uspehom ter v nemški metropoli pridobil slovanski glasbi in sebi veliko slavo. Vsi Berolinski in tudi drugi nemški muzikalni časopisi so polni hvale o tem koncertu in če tudi nekateri kritiki pravijo, da diše Čajkovskega skladbe po nihilizmu, vender le priznavajo, da so originalne, interesantne in mojsterski postavljene.

Čajkovski je načelnik novoruske šole skladateljev, on je zložil muziko že več ruskim operam, posebno imeniten pa je kot skladatelj simfonij.

Čudno je, da se v Berolinu bolj zanimajo za slovansko glasbo, nego na Dunaji, ker v programu Berolinskih imenitnejših glasbenih društev nabajamo že več let pogostem imena ruskih skladateljev mej njimi največkrat Čajkovskega.

Naši češki bratje imeli so srečo, občudovati in proslavljati Čajkovskega v svoji sredi, kajti iz

Berolina je prišel v Prago in dal na vabilo tamošnjih glasboljubov dva koncerta, katera sta bila sijajna.

Pač žalostno, da Slovenci nemamo v svojem glavnem mestu toliko orkestralnih močij, da bi mogoče bilo povabiti tako slovečega slovanskega umetnika ter slišati in občudovati njegove klasične glasbene umotvore. Glasoljub.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik. (Dalje.)

XXVI.

— Prvič jaz nikakor nisem dober, drugič pa izgubil sem za vas vsak pomen, in vi mi pravite, da sem dober... To je ravno tako, kakor če bi položili venec cvetlic mrliču na glavo.

— Evgenij Vasiljevič, mogotca nisva... začela je zopet Ana Sergějevna, a veter je zapihal, zašumel z listjem in odnesel njene besede.

— Saj ste svobodni, rekel je malo pomislivši Bazarov. Več se ni dalo razumeti; koraki so se udaljili... vse je potihnilo.

Arkadij obrnil se je h Katji. Ona sedela je kakor poprej, le glavo je še bolj povescila.

Predavanju sledilo je petje, napitnice, govori ter prijateljsko razgovarjanje. Govorili so gospodje: Navratil, Noli, Pukl, Ciperle, Bleiweiss vitez Tersteniški. Po predlogu gosp. Navratila povrnili so se tajniku gosp. Ciperlu troški, koje je imel do sedaj za klub, kajti doslej izplačeval je on vse, česar je bilo treba izdati za klub, iz svojega žepa. G. Ciperle izjavil se je potem, da podari to povrnilo v znesku 12 gld. družbi sv. Cirila in Metoda. Tej izjavi sledili so naučeni živio klici navzočnih Slovencev. — Prihodnji večer slovenskega kluba bode 28. t. m. v hotelu Royal I. Singerstrasse 3. Čital bode gosp. Fr. Svetič: „O naturalizmu“.

Domače stvari.

— (Proti Liechtensteinovemu šolskemu predlogu) odposlani sta bili državnemu zboru peticija Črnomaljskega mestnega zastopa in peticija učiteljskega društva Tolminkskega. Obe peticiji izročil je poslanec profesor Šuklje.

— (Umrli) je dne 5. t. m. g. Josip Cerar, c. kr. računski stražmojster v Spljetu v Dalmaciji, v najlepši dobi. Bodi mu zemljica lahka.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v 7. številki nastopno vsebino: O нравно-verski vzgoji v ljudski šoli. Piše Ivan Fon. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Narodno šolstvo v Rusiji. — Slovniki pogovori. Piše prof. J. P. — a v Ljubljani. — V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Velika tatvina). Preteklo noč ulomili so, kakor se nam javlja, neznani tatje pri „Bobenčku“ na Tržaški cesti ter odnesli do 600 gld gotovine, vrhu tega mnogo srebernega denarja, 20 srebrnih žlic in onoliko srebrnih vilic in nožev. Tatje so morali hišne razmere jako dobro poznati, kajti tatvina posrečila se jim je, dasi imajo pri hiši psa. Mej občinstvom se širi sum, da je tu bila ista tatinska tolpa, katero je zadnjič pri Krčonu preplašil ponočnjak, na katerega so celo streljali.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zboleli: Nobeden. Ozdravela: 2 otroka. Umrli: Nobeden. Ostane še bolnih 8 moških, 6 žensk, 6 otrok. Skupaj 20 oseb.

— (Močno slano) imeli smo danes zjutraj, da je do 8. ure zjutraj bilo vse belo.

— (Politično društvo „Edinost“) imelo je v nedeljo dne 8. t. m. v prostorih „Delavskega podpornega društva Tržaškega“ svoj občni zbor, katerega se je udeležilo do 40 društvnikov, mej katerimi je bil tudi državni poslanec dr. Dinko Vitezić. Ob 4. uri popoldne otvoril je zborovanje predsednik, državni poslanec g. Ivan Nabergoj. V svojem govoru pozdravlja dičnega Vitezića, omenja žalostnega položaja Tržaških Slovencev, smrti bivšega društvenega tajnika, urednika Viktorja Dolenca, in kako je po njegovej smrti vodil društveno glasilo „Edinost“ g. Fran Cegnar, dokler ga ni z novim letom prevzel sedanji urednik in upravitelj g. Lovro Žvab. Dalje toži, da se po okolici širi strašna neopisna letargija, kar je uzrok, da društvo ni napredovalo. Zaspanost in mrtvilo sta uzrok, da občinstvo še ni izpoznalo važnosti dru-

štva. Odbor ima torej dolžnost probujati ljudstvo in v ta namen sklicevati tabore in zborovanja, pridobivati novih članov, sploh delati tako, da bode mogel vsiklikniti s ponosom: Slovan je tu na svojej zemlji, ne gospodari mu brezozirni tujec več. Izvestju tajnikovemu povzamemo, da je bilo gmotno stanje skromno. Vseh dohodkov bilo je 63 gld., izdatkov 33 gld. 52 kr., torej 29 gld. 48 kr. prebitka. Potem se sklepe, da se bode 40 letnica vladanja cesarjevega primerno praznovala ter se od boru naroči, naj se posvetuje, kako bi se to storilo najumestneje. Gosp. M. Mandič stavi nujni predlog: „Naprosi se narodnega poslanca v državnem zboru, da v dogovoru z drugimi slovenskimi in hrvatskimi poslanci na Dunaji stavijo odločno interpelacijo na ministra Gauča zaradi rešitve utoka glede slovenskih narodnih šol v Trstu.“ Predlog vsprejel se je po kratki debati z velikim naučusenjem. Ko se je predsednik spominal še pokojnega Josipa Primožiča, pride na vrsto volitev. Oddalo se je 39 glasovnic in izvoljeni so malone vsi jednoglasno nastopni gg.: Predsednik Ivan Nabergoj. Odborniki: Kljun Iv. M., Mandič Mate, Mandič dr. Frane, Mankoč Ivan, Nadlišek Štefan, Truden Ante, Vatovac Iv. M., Živic V. M., Žvab Lovro. Namestniki: gg. Gorup Ivan, Ferluga Jakob, Negode Jos., Požar Jos., Ražen And., Sancin Jos. vulgo Nemeč, Sancin Ant. vulgo Drejač, Turk Jos., Žitko Fran. Pregledovalci računov: gg. Bartelj Srečko, Kalister Vekoslav, Mušič Andrej. Novi odbor je takoj po zboru imel sejo, ter si izbral za 1. podpredsednika M. V. Živca, za 2. podpredsednika M. Mandiča, za tajnika L. Žvaba, za blagajnika Ant. Trudna.

— (Poverjeniki političnega društva „Edinost“) za Trst, okolico in Istro so: a) Za Trst in okolico: Josip Mankoč in Janko Drašček Trst, dr. Gustav Gregorin Sežana, Martin Pečar Padrič, Iv. Balanč Prosek, Fr. Nadališek Kjadin, Ivan Mar. Martelanc za Greto; b) za Istro: Dr. D. Trinajstić za Krk, Kozulić za Lošinj, Matanić za Vrbnik, Kaz. Jelušić za Kastav, dr. M. Laginja in M. Kundić za Volosko, Fr. Flego za Buzet, Šime Defar za Tinjan, Štefan Kramar za Motovun, Zanko Šalić za Oprtlje, dr. Dukić za Pazin, S. Jenko za Podgrad, Gršković Jerko za Osor.

— (V Žitnjaku,) občina Sesevete pri Zagrebu, našli so pretekli terek na Savskem bregu krsto, ki jo je voda priplavila, ko so krsto odprli, zagledali so v njej žensko truplo, oblečeno, kakor se navadno Kranjce nosijo. Ljudje prestrašili so se tega prizora in razkropili se, češ, to pomenja nesrečo. In res je prišla še isti dan, kakor čitamo v Agramerici, huda nevihta, kakeršne letos še ni bilo. Pričela se je preiskava, ki ima dognati, od kod je krsta, ali je v tem slučaju zasledovati kak zločin, ali pa je voda krsto kje izkopala in odplavila.

— (Dijaška kuhinja v Celji.) Za II. društveno šolsko leto 1887/88 so dalje darovali: G. Julijus Žigan, posestnik na Polzeli, 5 gld.; g. dr. Jurij Hrašovec, odvetnik v Slovenjem gradci, 4 gld.; g. Jakob Janežič, tovarnar v Grižah, 5 gld.; g. J. Bohinc, dekan v Braslovčah, 10 gld. 1 kr.; g. J. Ulčnik, župnik v Razboru, 3 gld.; preuzv.

knezoškof Jakob Maksimilijan za marc 4 gld.; slav. posojilnica v Konjicah 25 gld.; slav. posojilnica v Makolah 20 gld.; g. Fran Veršec, c. kr. notar v Sevnici, 5 gld.; g. dr. Ivan Dečko v Celji 5 gld.; g. dr. Ivan Geršak, c. kr. notar v Ormoži, 5 gld.; preuzv. knezoškof Jakob Maksimilijan za april 4 gld.; g. Lovro Vošnjak, župnik v Št. Juriji ob juž. žel., za pisanke 5 gld. — Presrečna zahvala vsem prečastitim dariteljem. Pomagano je skoro vsem ubogim, pa zelo pridnim dijakom, ki zdaj ne dobodo nikjer drugod podpore več. Vsak daritelj si steče veliko zaslugo s tem za slovenski rod. Prosimo torej za daljne mile darove.

V Celji, dne 11. aprila 1888.

Makso Veršec, Mihael Vošnjak,
blagajnik. predsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zemun 11. aprila. Včeraj so tukaj častnikarja Ivana Ivanića, sotrudnika „Odjeka“, zaprli. — V Petrovaradinu zaprli so tri srbske dijake in trgovskega pomočnika iz Novega Sada. Zaprli so jih, ker so na sumu, da so name-ravali zaroto za ustajo v Bosni.

Berolin 11. aprila. Cesar Friderik peljal se je opoldne na sprehod, popoldne pa se je posvetoval s knezom Bismarckom. — Kakor „Post“ javlja, je ženitev Batenberžanova odstranjena.

Dunaj 12. aprila. Zbornici poslancev predložila vlada zakonski načrt, da se podaljša zakon o sodstvu v kazenskih stvaréh, katerim so povod anarhistične težnje, do 31. avg. 1891.

Peterburg 12. aprila. „Journal de St. Petersbourg“ misli, da ni nemogoče, da bi novo visoko stališče Batenberžanova mej kolovodjami revolucije bolgarske zopet vzbudilo misel na restavracijo ter tako v nevarnost spravilo mir na balkanskem poluotoku in mirne razmere mej vlastmi. „Journal de St. Petersbourg“ je prepričan, da bode nemška politika te posledice uvaževala ter znala preprečiti možne nevarnosti za dobre odnošaje obeh držav in za splošni mir.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IV. Poglavlje. — Prestopki in kazni.

§ 15. Kdor krošnjari ter se ne more izkazati s krošnjarsko knjigo, glasečo se na njegovo ime; nadalje, kdor se krošnjareč pregreši proti določilom tega zakona, kaznuje se z globo do 100 gld. — ako pa ima več prestopkov, ali ako jih ponovi ali ako je prestopek spojen z obtežujočimi okolnostmi, kaznuje se do 400 gld.

Kar se tiče inozemcev, morajo se vrhu tega odstraniti iz kraja, za kateri velja ta zakon.

Ima li kaznovanec krošnjarsko knjigo, to je v njej zabeležiti kazensko razsodbo.

§ 16. Blago, katero ima krošnjari pri sebi takrat, kadar se pregreši proti krošnjarskemu zakonu, jamči za izrečeno globo in za preiskovalne troške.

Ako krošnjari nima ob času, da bi plačal globo mora jo odslužiti z zaporom in je v takih slučajih 5 gld. globe toliko, kolikor jeden dan zapora.

§ 17. Ako je kdo krošnjari z nedovoljenim blagom (§ 9.), to mu je zaseči blago ne oziraje se na kazni, nastalo po veljavnih občinih in kazenskih

— Katarina Sergějevna, rekel je s tresočim glasom in sklopivši roki: — jaz vas ljubim večno in stanovito in nikogar ne ljubim razven vas. To sem vam hotel povedati, izvedeti vaše mnenje in prositi vaše roke, če tudi nisem bogat, čutim vender, da sem pripravljen na vse žrtve... Vi ne odgovorite? Vi mi ne verujete? Vi mislite, da govorim lahkomišelnost? Spomnite se zadnjih dni! Ali se niste že davno prepričali, da je vse drugo — razumite me — vse, vse drugo davno izginilo brez sledu? Poglejte me, recite mi samo jedno besedo... Jaz vas... jaz vas ljubim... verujte mi!

Katja ozrla se je na Arkadija z resnim in svetlim očesom in po dolgem premišljevanji, rekla je jedva se nasmehnivši: — Da.

Arkadij skočil je s klopi. — Da! Vi ste rekli: da, Katarina Sergějevna! Kaj pomeni ta beseda? Ali to, da vas ljubim, da mi verujete...? Ali... ali... ne upam si končati...

— Da, ponovila je Katja in sedaj jo je razumel. Prijel je njeni veliki, lepi roki in, težko sopeč od veselja, pritiskal ja k svojemu srcu. Jedva je stal na nogah in ponavljal: „Katja, Katja...“, ona pa je nedolžno zaplakala sama na tihem smehljaje se svojim solzam. Kdor ni vedel takih solz v

očeh ljubimega bitja, ta še ni izkusil kako srečen more biti, ves umiraje od zahvalnosti in sramežljivosti, na zemlji človek.

Drugi dan za rana velela je Ana Sergějevna poklicati v svojo sobo Bazarova in s prisiljenim smehom podala mu je zložen list. Bilo je Arkadijevo pismo: v njem prosil je roke njene sestre.

Bazarov je brzo preletel pismo ter se pre-magoval, da bi ne pokazal zadostilnega čuvstva, ki je bliskoma vsklilo v njegovih prsih.

— Lejte si, rekel je. — in vi, zdi se mi, govorili ste včeraj, da ljubi Katarino Sergějevno z bratsko ljubeznijo. Kaj mislite sedaj storiti?

— Kaj mi vi svetujete? vprašala je Ana Sergějevna nadalje smejoč se.

— Jaz mislim, odgovoril je Bazarov tudi s smehom, dasi nikakor ni bil vesel in se mu sploh ni hotelo smejeti, kakor tudi njej ne: — jaz mislim, dajte mladima človekoma svoj blagoslov. Mo-žitev ta je v vseh ozirih dobra, bogatstvo Kirsanovlje je veliko, on je jedinec, in tudi otec je dober človek, ugovarjal ne bo.

Odincova šla je po sobi. Njeno lice je rudelo in bledelo.

— Ali mislite? rekla je. — Kaj torej? Jaz

ne vidim nikakih zadržkov... Veseli me radi Katje... in tudi radi Arkadija Nikolajiča. Seveda, da bom počakala očevega odgovora. Njega samega bom poslala ponj. Tedaj se vidi, da sem imela včeraj pravo, ko sem rekla, da sva midva že stara... Da le ničesar nisem videla? Temu se čudim.

Ana Sergějevna se je spet zasmejala in takoj obrnila na stran.

— Sedanja mladina je vrlo zvita, prekanjena, opomnil je Bazarov in se tudi zasmejal. — Pri-poročam se, rekel je spet po kratkem molku. — Želim vam, da dokončate to stvar samo na prijeten način, jaz pa se bom izdalja radoval.

Odincova obrnila se je hitro k njemu.

— Ali res odpotujete? Čemu sedaj tu ne ostanete? Ostanite... z vami je prijetno razgo-varjati se... kakor bi ob robu prepada hodil. Iz-prva se bojiš, potem pa postaneš predrzen. Ostanite!

— Hvala za vabilo, Ana Sergějevna, in za laskavo mnenje o moji razgovorni nadarjenosti. A jaz odidem, ker sem se že tako predolgo kretal v tujem mi krogu. Leteče ribe vzdrže se nekoliko časa v zraku, a kmalu moraje spet v vodo; do-volite, da se tudi jaz potopim v svoj življ.

(Dalje prih.)

zakonih proti prestopkom zakona o državnih pripadkih, takisto po § 15. tega zakona.

Kako postopati s krošnjarstvom s tiskovinami, to določuje tiskovni zakonik.

Krošnjarstvo z zlatino in srebrnino, katere ne ustreza določilom o čistini takih izdelkov; z loterijskimi srečkami in enakimi deleži, predmeti državnega samostojstva ter z igralnimi kartami, konečno krošnjarstvo ob meji z blagom, podvrženim nadzorstvu, spojeno je ne samo s prestopkom krošnjarskega zakona, nego tudi s prestopkom proti propisom o državnih pripadkih.

Z osobami, katere krošnjarijo z inozemskim blagom ali pa se ne morejo dovoljno izkazati, odkod dobivajo svoje tuzemsko blago; nadalje s krošnjariji, kateri svoje blago izigravajo, postopati je po propisih o državnih pripadkih, ter izgube krošnjarsko dovolilo.

§ 18. Ako se kdo z nova pregreši proti določilom, izrečenim v §§ 5., 6., 7., 9. do 11., 13. in 14. tega zakona, more se mu poleg globe ali odnosno zapora odvzeti krošnjarska pravica ter izključiti od krošnjarjenja na nedoločen čas.

Kdor je bil večkrat obsojen radi neopravičenega krošnjarjenja, more biti izključen za vselej od krošnjarstva.

Vselej, kadar je kateri krošnjar bil obsojen radi kaznjivega dejanja, zaznamovanega v § 3. lit. d) tega zakona ter mu krošnjarskega dopustila ni že odtegnil pristojni sodnik, ima ono politično oblastvo I. stopinje, katero je podelilo krošnjarsko dopustilo, odvzeti to dopustilo uradnim potom, ker je izgubil zakonite lastnosti v § 3. lit. d) naznačene.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-271)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani dne 11. aprila t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	17	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	5	Surovo maslo,	—	85
Ječmen,	4	22	Jajce, jedno :	—	2
Oves,	3	09	Mleko, liter	—	8
Ajda,	4	22	Goveje meso, kgr.	—	56
Proso,	4	55	Telečje	—	50
Koruza,	5	62	Svinjsko	—	60
Krompir,	2	41	Kostrunovo	—	36
Leča,	12	—	Pišanec	—	50
Grah,	13	—	Golob	—	18
Fižol,	11	—	Seno, 100 kilo	—	2 67
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	—	2 31
Mast,	66	—	Drva trda, 4 metr.	—	7 20
Špeh frišen	—	60	„ mehka, 4	—	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. aprila	7. zjutraj	729.0 mm.	2.8° C	sl. svz.	obl.	5.10 mm.
	2. popol.	728.2 mm.	9.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.5 mm.	2.4° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 4.9°, za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 12. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	dan	gld.	dan
Papirna renta	78.60	—	78.35	—
Srebrna renta	80.85	—	80.65	—
Zlata renta	110.90	—	110.75	—
5% marčna renta	93.30	—	93.05	—
Akcije narodne banke	863.—	—	863.—	—
Kreditne akcije	271.20	—	270.10	—
London	126.65	—	126.80	—
Napol.	10.03	—	10.03 1/2	—
C. kr. cekini	5.97	—	5.97	—
Nemške marke	62.25	—	62.30	—

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Cela obleka za gospode od gld. 8.— naprej.

Salonska " " " " " 20.—

Pomladanska suknja " " " " " 7.50

Hlače " " " " " 1.80

Cela obleka za dečke " " " " " 1.50

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenih cenah.

Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165	—
Ogerska zlata renta 4%	—	97	85
Ogerska papirna renta 5%	—	15	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	90
Kreditne srečke	100 gld.	181	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	103	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	213	50

Zaloga piva v Krškem

iz slavne pivovarne
bratov Reininghaus v Gradci.

Podpisana uljudno naznanjata sl. občinstvu, da s 15. aprilom t. l. odpreta svojo za ogo

marcnega in eksportnega piva

iz ledenice, ravno tako tudi

piva v steklenicah.

Vsak gostilničar bode gotovo raje jemal pivo iz ledenice, nego ga naročal po železnici, ki ga takoj točiti ne more.

Priporočata se najuljudneje s spoštovanjem udana

A. Jugovic & A. Janež.

Tekoče zlato, srebro

za pozlačenje in posrebljenje okvirov zrcal in podob, lesa, kovin, stekla, porcelana, papirja in drugih stvari. Krasno in trajno.

Poraba za slednjega jako priprosta. Cena steklenici s copičem 1 gld., 6 steklenic 5 gld. Proti gotovemu plačilu ali povzetju ga prodaja

L. FEITH ml. v Brnu (Moravsko).

Tujci:

11. aprila:

Pri Slonu: Lorenc, Panfiki z Dunaja. — Pitschmann iz Prage. — Sladeček iz Monakovega. — Pirich s Ptujja. — Lončarič iz Sela. — Pamnič, Reppa, Panajotti, Manhart iz Trsta. — Pulzer z Reke. — Strašek, Lach iz Loža.

Pri Maliči: Springer z Dunaja. — Jänchen iz Schlackenau. — Kriegsfeld iz Pulja. — Bartelme s Kočevja. — Ziegler, Salomon, Pavlin, Harisch, Bach, Mekeš, Beck, Neumann, Dachler, z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Ulm iz Ormoža. — Dornik s Krške vasi.

Pri avstrijskem cesarji: Kely iz Pulja.

Umrli so:

12. aprila: Marija Brenčič, sirota, 14 let, Parne ulice št. 3, za jetiko.

V deželnej bolnici:

11. aprila: Jernej Benedik, kajzar, 75 let, za oslabljenjem. — Jakob Gaberssek, kovač, 44 let, amyalaide Degeneration v trebuhu.

Trgovsk pomočnik, (271-1)

izurjen v prodaji mešanega blaga, zmožen nemščine in slovenščine, ki more uložiti varščino, z dobrimi spričevali, želi svoje mesto premeniti, eventualno prevzeti bi kako majhno trgovino na deželi. — Ponudbe prosijo se pod naslovom „Commis“ peste restante Škofja Loka.

Učenca,

ki je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom, vsprejme takoj prodajalnice z mešanim blagom Fride-rika Homana v Radovljici. (274-1)

1200 hektolitrov

belega, rudečega in popolnem črnega

vina

iz lastnih vinogradov, plod izvrstnih, zlahtnih trt, iz najboljših let 1879, 1885, 1886 in 1887, iz hrvaških in sremških gor, proda se po ceni vkupe ali pa v večjih množinah pri lastniku na Hrvaškem. — Tudi se proda

10 veder

pravega starega žganja,

po 50 kr. liter. — Na zahtevanje pošljejo se tudi uzorci vina in žganja.

Kaj več pove na ustna ali pismena vprašanja: St. pl. Cvietasinski, Graz, Bischofplatz 2, I. Stiege, 3. Stock, links. (253-2)

BUDIMSKA

Rakóczy

GRENCICA.

Kot gotovo uplivačo čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanih krvi, zlati žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd.

Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307-35)

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju: (130-7)

Križasto modno blago
za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.

Volnen atlas
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.

Kašmir
v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.

BAIGE
v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.

Brokatno blago
v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—.

CRETON
za žensko obleko, se sme prati, najnovejši uzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.

Trinitnik
60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50, ila. gld. 2.50.

Blago za ponočne suknje
(tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.

Pregrinjalna garnitura
(2 posteljni in 1 mizna pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.

Jute-zastor,
turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gld. 2.30.

Posobna preproga,
jako trajna, 10-11 metrov dolga, — la. gld. 6.—, ila. gld. 3.50.

Prešita posteljna odeja
iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.

Domače platno,
29 vatov, kos 1/4 gld. 5.50, — kos 1/2 gld. 4.20.

King-tkanina,
30 vatov, bolje od platna, kos 1/4 gld. 5.50, 1/2 gld. 7.50.

ŠIFON,
30 vatov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50, ila. gld. 4.50.

Oxford,
29 vatov, najnovejši uzorec, kos la. gld. 6.50, ila. gld. 4.50.

Canervas
za posteljno prevleko, 29 vatov, kos la. gld. 6.—, ila. gld. 5.20.

Damastni gradl,
30 vatov, kos la. gld. 8.50, ila. gld. 5.50.

Mizni prtji,
platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gld. 2.—, 1/2 gld. 1.—.

Prtiči,
platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.

Otirače,
platnene, z resami, gld. 1.50, s kraji gld. 1.20.

Rjuhe,
brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.

Slamnjače
iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gld. 1.40, ila. po 90 kr.

Predposteljna preproga,
najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci
zastonj in franko.